

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của cái không nội chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu nguyện, vô nguyện của cái không nội; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của cái không nội và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của cái không nội là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của cái không nội chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tịch tịnh, bất tịch tịnh của cái không nội; hoặc tịch tịnh, bất tịch tịnh của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tịch tịnh, bất tịch tịnh của cái không nội và cái danh tịch tịnh, bất tịch tịnh của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của cái không nội là đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh viển ly, hoặc bất viển ly của cái không nội chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh viển ly, hoặc bất viển ly của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc viển ly, bất viển ly của cái không nội; hoặc viển ly, bất viển ly của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh viển ly, bất viển ly của cái không nội và cái danh viển ly, bất viển ly của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh viển ly, hoặc bất viển ly của cái không nội là đại Bồ-tát; chính

cái danh viễn ly, hoặc bất viễn ly của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của cái không nội chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu vi, vô vi của cái không nội; hoặc hữu vi, vô vi của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, huống là có cái danh hữu vi, vô vi của cái không nội và cái danh hữu vi, vô vi của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của cái không nội là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của cái không nội chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu lậu, vô lậu của cái không nội; hoặc hữu lậu, vô lậu của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, huống là có cái danh hữu lậu, vô lậu của cái không nội và cái danh hữu lậu, vô lậu của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của cái không nội là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh sanh, hoặc diệt của cái không nội chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh sanh, hoặc diệt của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc sanh, diệt của cái không nội; hoặc sanh, diệt của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, huống là có cái danh sanh, diệt của cái không nội và cái danh sanh, diệt của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh sanh, hoặc diệt của cái không nội là đại Bồ-tát; chính cái danh sanh, hoặc diệt của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của cái không nội chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thiện, phi thiện của cái không nội; hoặc thiện, phi thiện của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, huống là có cái danh thiện, phi thiện của cái không nội và cái danh thiện, phi thiện của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của cái không nội là đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của cái không nội chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu tội, vô tội của cái không nội; hoặc hữu tội, vô tội của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, huống là có cái danh hữu tội, vô tội của cái không nội và cái danh hữu tội, vô tội của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của cái không nội là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của cái không nội chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu phiền não, vô phiền não của cái không nội; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, huống là có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của cái không nội và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của cái không nội là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền

não, hoặc vô phiến não của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thể gian, hoặc xuất thể gian của cái không nội chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thể gian, hoặc xuất thể gian của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thể gian, xuất thể gian của cái không nội; hoặc thể gian, xuất thể gian của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thể gian, xuất thể gian của cái không nội và cái danh thể gian, xuất thể gian của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thể gian, hoặc xuất thể gian của cái không nội là đại Bồ-tát; chính cái danh thể gian, hoặc xuất thể gian của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của cái không nội chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của cái không nội; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của cái không nội và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của cái không nội là đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của cái không nội chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của cái không nội; hoặc thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của cái không nội và cái danh thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh! Các danh

này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của cái không nội là đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của cái không nội chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của cái không nội; hoặc tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của cái không nội và cái danh tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của cái không nội là đại Bồ-tát; chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của cái không nội chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc khả đắc, bất khả đắc của cái không nội; hoặc khả đắc, bất khả đắc của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh khả đắc, bất khả đắc của cái không nội và cái danh khả đắc, bất khả đắc của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của cái không nội là đại Bồ-tát; chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh là đại Bồ-tát?

Lại nữa, Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cõi hư không, cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện bạch: Bạch Thế Tôn! Hoặc chơn như; hoặc pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm

bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh chơn như và cái danh pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thường, hoặc vô thường của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thường, hoặc vô thường của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thường, vô thường của chơn như; hoặc thường, vô thường của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thường, vô thường của chơn như và cái danh thường, vô thường của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thường, hoặc vô thường của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh thường, hoặc vô thường của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh lạc, hoặc khổ của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh lạc, hoặc khổ của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc lạc, khổ của chơn như; hoặc lạc, khổ của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh lạc, khổ của chơn như và cái danh lạc, khổ của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh lạc, hoặc khổ của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh lạc, hoặc khổ của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc ngã, vô ngã của chơn như; hoặc ngã, vô ngã của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh ngã, vô ngã của chơn như và cái danh ngã, vô ngã của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tịnh, bất tịnh của chơn như; hoặc tịnh, bất tịnh của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tịnh, bất tịnh của chơn như và cái danh tịnh, bất tịnh của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh không, hoặc bất không của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc không, bất không của chơn như; hoặc không, bất không của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh không, bất không của chơn như và cái danh không, bất không của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh không, hoặc bất không của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu tướng, vô tướng của chơn như; hoặc hữu tướng, vô tướng của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu tướng, vô tướng của chơn như và cái danh hữu tướng, vô tướng của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát;

chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu nguyện, vô nguyện của chơn như; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của chơn như và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tịch tịnh, bất tịch tịnh của chơn như; hoặc tịch tịnh, bất tịch tịnh của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tịch tịnh, bất tịch tịnh của chơn như và cái danh tịch tịnh, bất tịch tịnh của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh viễn ly, hoặc bất viễn ly của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh viễn ly, hoặc bất viễn ly của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc viễn ly, bất viễn ly của chơn như; hoặc viễn ly, bất viễn ly của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh viễn ly, bất viễn ly của chơn như và cái danh viễn ly, bất viễn ly của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh viễn ly, hoặc bất viễn ly của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh viễn ly, hoặc bất viễn ly của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu vi, vô vi của chơn như; hoặc hữu vi, vô vi của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu vi, vô vi của chơn như và cái danh hữu vi, vô vi của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu lậu, vô lậu của chơn như; hoặc hữu lậu, vô lậu của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu lậu, vô lậu của chơn như và cái danh hữu lậu, vô lậu của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh sanh, hoặc diệt của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh sanh, hoặc diệt của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc sanh, diệt của chơn như; hoặc sanh, diệt của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh sanh, diệt của chơn như và cái danh sanh, diệt của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh sanh, hoặc diệt của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh sanh, hoặc diệt của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thiện, phi thiện của chơn như; hoặc thiện, phi thiện của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thiện, phi thiện của chơn như và cái danh thiện, phi thiện của pháp giới cho

đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu tội, vô tội của chơn như; hoặc hữu tội, vô tội của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu tội, vô tội của chơn như và cái danh hữu tội, vô tội của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu phiền não, vô phiền não của chơn như; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của chơn như và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thế gian, xuất thế gian của chơn như; hoặc thế gian, xuất thế gian của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thế gian, xuất thế gian của chơn như và cái danh thế gian, xuất thế gian của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thế gian, hoặc xuất

thế gian của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của chơn như; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của chơn như và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của chơn như; hoặc thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của chơn như và cái danh thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của chơn như; hoặc tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của chơn như và cái danh tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của chơn như là

đại Bồ-tát; chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của chơn như chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc khả đắc, bất khả đắc của chơn như; hoặc khả đắc, bất khả đắc của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh khả đắc, bất khả đắc của chơn như và cái danh khả đắc, bất khả đắc của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của chơn như là đại Bồ-tát; chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của pháp giới cho đến cõi chẳng thể nghĩ bàn là đại Bồ-tát?

Lại nữa, Thiện Hiện! Người quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh bốn chánh đoạn, bốn thân tức, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện bạch: Bạch Thế Tôn! Hoặc bốn niệm trụ; hoặc bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh bốn niệm trụ và cái danh bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thường, hoặc vô thường của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thường, hoặc vô thường của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thường, vô thường của bốn niệm trụ; hoặc thường, vô thường của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thường, vô thường của bốn niệm trụ và cái danh thường, vô thường của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thường, hoặc vô thường của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh thường, hoặc vô thường của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh lạc, hoặc khổ của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái

danh lạc, hoặc khổ của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc lạc, khổ của bốn niệm trụ; hoặc lạc, khổ của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh lạc, khổ của bốn niệm trụ và cái danh lạc, khổ của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh lạc, hoặc khổ của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh lạc, hoặc khổ của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc ngã, vô ngã của bốn niệm trụ; hoặc ngã, vô ngã của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh ngã, vô ngã của bốn niệm trụ và cái danh ngã, vô ngã của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tịnh, bất tịnh của bốn niệm trụ; hoặc tịnh, bất tịnh của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tịnh, bất tịnh của bốn niệm trụ và cái danh tịnh, bất tịnh của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh không, hoặc bất không của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc không, bất không của bốn niệm trụ; hoặc không, bất không của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh không, bất không của bốn niệm trụ và cái danh không, bất không của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh không, hoặc bất không của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu tướng, vô tướng của bốn niệm trụ; hoặc hữu tướng, vô tướng của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu tướng, vô tướng của bốn niệm trụ và cái danh hữu tướng, vô tướng của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu nguyện, vô nguyện của bốn niệm trụ; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của bốn niệm trụ và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tịch tịnh, bất tịch tịnh của bốn niệm trụ; hoặc tịch tịnh, bất tịch tịnh của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tịch tịnh, bất tịch tịnh của bốn niệm trụ và cái danh tịch tịnh, bất tịch tịnh của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh viễn ly, hoặc bất viễn ly của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh viễn ly, hoặc bất viễn ly của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc viễn ly, bất viễn ly của bốn niệm trụ; hoặc viễn ly, bất viễn ly của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh viễn ly, bất viễn ly của bốn niệm trụ và cái danh viễn ly, bất viễn ly của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh viễn ly, hoặc bất viễn ly của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh viễn ly, hoặc bất viễn ly của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu vi, vô vi của bốn niệm trụ; hoặc hữu vi, vô vi của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu vi, vô vi của bốn niệm trụ và cái danh hữu vi, vô vi của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu lậu, vô lậu của bốn niệm trụ; hoặc hữu lậu, vô lậu của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo

còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu lậu, vô lậu của bốn niệm trụ và cái danh hữu lậu, vô lậu của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh sanh, hoặc diệt của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh sanh, hoặc diệt của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc sanh, diệt của bốn niệm trụ; hoặc sanh, diệt của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh sanh, diệt của bốn niệm trụ và cái danh sanh, diệt của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh sanh, hoặc diệt của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh sanh, hoặc diệt của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thiện, phi thiện của bốn niệm trụ; hoặc thiện, phi thiện của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thiện, phi thiện của bốn niệm trụ và cái danh thiện, phi thiện của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu tội, vô tội của bốn niệm trụ; hoặc hữu tội, vô tội của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu tội, vô tội của bốn niệm trụ và cái danh hữu tội, vô tội của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao

có thể nói là chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu phiền não, vô phiền não của bốn niệm trụ; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bốn niệm trụ và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn niệm trụ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thế gian, xuất thế gian của bốn niệm trụ; hoặc thế gian, xuất thế gian của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thế gian, xuất thế gian của bốn niệm trụ và cái danh thế gian, xuất thế gian của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn niệm trụ là đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo là đại Bồ-tát?

Quyển Thứ 29

HẾT